

[Duborg.]

Program, som Tiden for længst har sat ud af Kurs. Køgeresolutionen, der blev vedtaget under en vis georgeistisk Højstemning, er sikkert den dybeste Aarsag til Fremsettelsen. Og der er jo da heller ikke paapeget nogen som helst saglig Begrundelse for det. Det eneste, der virker mildnende, er, hvad det ærede Medlem Hr. Fisker stærkt fremhævede, at man ikke venter, Kommunerne hurtigt vil gennemføre den nye Ordning. Jeg indrømmer, at det selvfølgelig er en formildende Omstændighed, men naar Medicinen er saa besk, at der skal mange Aars Tilvænning for at kunne tage den, saa synes jeg dog, det var bedre helt at undgaa den. Men for Resten er jeg ikke enig med det ærede Medlem Hr. Fisker i, at det vil vare mange Aar, hvis Kommunerne da ikke ligefrem af Loven bliver bundet til ikke at benytte den.

Jeg vilde tro, det var allerbedst, om det blev forbudt Kommunerne at bruge Loven, men jeg er for øvrigt ikke sikker paa, at det kan vare ret længe, inden Loven maa træde i fuld Anvendelse, hvis den i det hele taget bliver gennemført, fordi Forholdet med Nybygninger vil gøre det fuldkommen uholdbart for Kommunalraadene og ogsaa for Amsraadene at administrere Loven. Det vil være ganske ugørligt, naar der er gaaet nogle faa Aar, i en Kommune, hvor der er lidt Byggeri, at holde de skattefrie og de ikke skattefrie ude fra hinanden paa en saadan Maade, at de selv og Skatteyderne kan hitte ud af det. Det maa efter Lovforslaget, formoder jeg, være en given Ting, at alle Nybygninger er skattefrie. Det er ikke den bestemte Nybygning, men samtlige Nybygninger, der er skattefrie. Det maa bl. a. have til Følge — Ildebrand medfører som bekendt Nybygninger — Skattefrihed for den paagældende Ejendom. Hvis det er en sikker Ting, kan vist Landbygningernes eller de andre Bygningers Brandforsikring med moralsk og maaske ogsaa juridisk Ret fradrage en vis Procent i Erstatningen, for der ligger en Fortjeneste ud i al Fremtid paa disse Bygninger, formoder jeg. At nyopførte Bygninger efter Brand er skattefrie, medfører formodentlig ogsaa Skattefrihed, naar man river gamle Bygninger ned og bygger nye — altsaa ikke blot, naar man bygger nye Bygninger paa ubebyggede Grunde, men ogsaa naar man river gamle Bygninger ned og bygger nye i Stedet. Jeg ønsker, at Ministeren gør Rede for dette Forhold med Hensyn til Nybygningers Skat-

tefrihed, da jeg tror, at det vil volde den største Vanskelighed at finde Rede i det.

Ligeledes vil jeg gerne høre Ministerens Udtalelse om, hvorledes man vil forholde sig med Ejendomme, som delvis ombygges. I Landbruget f. Eks. hører det saa at sige til Dagens Orden eller nærved til Aarets Orden, at man bygger en ny Længe, udvider Ejendommen med et Svinehus, eller hvad man nu gør. Hvorledes vil dette skattemæssigt indviklede Forhold blive? Jeg kan nok forstaa, at man, naar der udvides, siger, at det er den gamle Ejendomsskyld, der gælder. Men det kan ikke gælde, naar de river en Del af det gamle ned, for river man det hele ned, maa jeg efter Lovens Bogstav gaa ud fra, at hele Gaarden er skattefrie. Altsaa, hvis en Mand bygger sin Gaard om paa en 3—4 Aar i Stedet for i 1 Aar, saa vil det, at man ikke skal følge den Regel, at den halve eller den kvarte Ombygning er skattefrie ligesom hele Nybygningen, hvis den blev ombygget paa et Aar, medføre ganske urimelige Vilkaar. Man maa formentlig have samme Skattefrihed paa sine Bygninger, enten de er bygget paa et Aar eller i Løbet af nogle Aar; og Loven kan efter Bogstaven ikke forstaaes paa anden Maade end, at alle Nybygninger er skattefrie. Som sagt, det forekommer mig at føre til saa besynderlige Konsekvenser, at jeg ikke evner at udrede dem; men jeg haaber, at den højtærede Minister kan give os en saadan Forklaring, at vi ogsaa kan forstaa dette Forhold.

Det, som imidlertid interesserer mig mest her ved Diskussionen om denne Sag, er selve Princippet i Lovforslaget og ikke de enkelte Ting, selv om man kan synes, de er højst besynderlige. Og jeg vil da gerne understrege, at det er ugørligt, fuldkommen ugørligt at forsøge at lave en moderne Skattereform, som bygger videre paa Ligningsprincippet. Vi maa tage Konsekvensen af Tiden, som er gaaet, af Udviklingen fra Agrarstat til Industristat, vi maa tage den økonomiske Konsekvens deraf. Og med Hensyn til vort Skattesystem er der slet ikke Spørgsmaal om, hvor stor Skatten skal være — det kan der være delte Meninger om —; man maa derfor, uanset hvilken Mening man har om Skattebeløbets Størrelse, tilstræbe et tidsvarende Skattegrundlag. Det har vi ikke, og det har det Lovforslag, vi her ser for os, i endnu mindre Grad, idet det faktisk som Ligningsskat forringer det bestaaende Skattegrundlag, idet det gør det snævrere. Der er ingen Vej udenom